

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ δικαιωθήκαμε! Είχαμε πει τότε πως ένα έθνος μπορεί να επιβιώσει και έξω από τα γεωγραφικά του σύνορα όταν οι νέες γενιές έχουν μια συνεχή αναφορά στις πολιτισμικές μας αξίες και προσδοκίες, συμμετέχοντας ενεργά εκεί που κυοφορούνται αποφάσεις και εκεί που διαμορφώνεται κάθε «πολιτικό και κοινωνικό γίγνεσθαι». Και καλούσαμε τότε το ΣΑΕ να απαντήσει εμμέσως ή αμέσως στα κάτωθι ερωτήματα: Οργανώνουμε παγκόσμιο δίκτυο συνδικάτων ή ένα ρεύμα Οικουμενικού Ελληνισμού; Θέλουμε απόδημους τους Έλληνες ή αυτοφυείς με συνείδηση καταγωγής Ελληνικής; Τότε με επιστολή του στην εφημερίδα μας ο Συντονιστής του ΣΑΕ Ωκεανίας αντί να απαντήσει στα ερωτήματά μας εξέφρασε την απορία του, «μα υπάρχουν αυτοφύτρωτοι;», λες και τα Αυστραλογεννημένα Ελληνόπουλα δεν γεννήθηκαν εδώ αλλά ήρθαν μετανάστες από την Ελλάδα. Εμείς όμως παραβλέπουμε την άγνοια κριτική που δεχτήκαμε από τον Συντονιστή του ΣΑΕ Ωκεανίας, γιατί πιστεύουμε ότι το ΣΑΕ έχει τη δυνατότητα να σαρκώσει τον οραματισμό για μια Οικουμενική Ενότητα του Ελληνισμού και έχουμε χρέος όλοι μας να το υποστηρίξουμε και να συμμετέχουμε.

ΤΟ ΣΑΕ είναι η Πανελλήνια –Παγκόσμια Αμερικτονία της «άλλης Ελλάδας», που έχει τη δυνατότητα να αναπτυχθεί σε μια τεράστια αμφίδρομη σχέση της Γενέτειρας με την Ομογένειά της και να καταστεί φρουρός και συμπαραστάτης της πατρίδας μας, σε όσους απειλούν την εθνική και πολιτιστική της υπόσταση. Πράγματι αυτός ο «μεγάλος κόσμος» της Ελληνικής Διασποράς, μπορεί να δώσει πολλά στον εθνικό κορμό με τις οικονομικές, πολιτικές, επιστημονικές και πολιτιστικές δυνατότητες, οι οποίες αποτελούν το εύρος των εθνικών διασπάσεων του απανταχού Ελληνισμού, εάν το ΣΑΕ μπορέσει ποτέ σε αυτόν τον Ελληνισμό, που έχει απλωθεί στον πανανθρώπινο χώρο,

πετύχει τον συντονισμό και την οργάνωσή του, πράγμα που προς το παρόν στάδιο δεν έχει επιτευχθεί. Αυτό ακριβώς είπε και ο Δεληγιάννης ένας από τους πιο ευφυείς Έλληνες πολιτικούς: «Πόρους η Ελλάς έχει άπειρους όταν συγκεντρώσει την απανταχού του κόσμου διασπαρμένη Ελλάδα προς ένα σκοπό, τη σωτηρία αυ-

σημέραι απόλλυται», δηλαδή από μέρα σε μέρα χάνεται, εξαφανίζεται μέσα σε αυτό το τεράστιο χωνευτήρι λαών θρησκειών και πολιτισμών. Αυτό δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κανείς και το βλέπουμε και το νιώθουμε καθημερινά, εδώ σε αυτή τη χώρα που διαλέξαμε σαν δεύτερη πατρίδα μας. Στο σημείο αυτό μπορούμε

Απόδημοι και Διασπορά

τής, τότε θέλει ιδεί ποσάν δύναμιν έχει». Επίσης το ΣΑΕ, εάν πετύχει την Οικουμενική Ενότητα του Ελληνισμού με κοινή συνείδηση ενιαίας καταγωγής και κατά προέκταση Εθνικής –Ελληνικής, τότε μόνο θα επιβιώσει μια «άλλη Ελλάδα» και έξω από τα γεωγραφικά της σύνορα.

ΑΝΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΑ η «άλλη Ελλάδα», τα επτά περίπου εκατομμύρια Ελλήνων που ζουν εκτός των ορίων της Ελλάδας, είναι ένας θησαυρός της Μητέρας Πατρίδας, αλλά το ΣΑΕ μέχρι σήμερα δεν μπόρεσε το μείζον αυτό εθνικό κεφάλαιο να το συσπειρώσει κάτω από μια κοινή συνείδηση ενιαίας καταγωγής, δηλαδή γλώσσας, θρησκείας, ήθη, παραδόσεις και ασφαλώς κοινής συνείδησης. Μέχρι σήμερα δεν είδαμε το ΣΑΕ να επιτυγχάνει τη μετάδοση της συνείδησης της Ελληνικής καταγωγής στη δεύτερη και τρίτη γενιά που αποτελεί και θα αποτελεί το συνεκτικό δεσμό του απανταχού Ελληνισμού με την Ελλάδα, που μαζί θα συνθέτουν τον Οικουμενικό Ελληνισμό. Βλέπουμε σήμερα τη δεύτερη και τρίτη γενιά «ο-

να πούμε ότι η πρώτη γενιά μαζί με τις αποσκευές των ατομικών τους αναγκών κουβάλησαν μαζί τους και τις ταυτοτικές τους αποσκευές και θα είναι απόλυτα πιστοί στα πάτρια και θα νοσταλγούν τη Γενέτειρα σαν νέοι Οδυσσείς όσα χρόνια και αν περάσουν. Δεν μπορεί ο φθοροποιός χρόνος να τους αφαιρέσει ούτε ένα «Επιλον» από την Ελληνικότητά τους. Οι επόμενες γενιές όμως αφεληγίζονται συστηματικά. Και αυτό είναι ολοκάθαρο γιατί συμβαίνει. Γιατί το ΣΑΕ μέχρι σήμερα δεν μπόρεσε να κάνει διάκριση του Γηγενή Ελληνισμού με τον Απόδημο. Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή.

Ο ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ αποτελεί σύνθεση δυο πτυχών. Η πρώτη πτυχή είναι ο Απόδημος, με κοινή συνείδηση Ελληνικής καταγωγής και η δεύτερη πτυχή είναι ο Αυτοφυής με συνείδηση καταγωγής Ελληνικής, Ρωσικής, Γεωργιανής, Κανκασιανής, Βορειοηπειρωτικής, Βουλγαρικής, Καλαβριανής, Αμερικανικής, Καναδέζικης, Αυστραλιανής και πλήθος άλλες καταγωγές στον πανανθρώπι-

νο χώρο. Είναι αχανής πράγματι ο Απόδημος Ελληνισμός και παρά την έντονη παρουσία του, είναι κατά ένα μεγάλο του μέρος αφανής. Αφανής γιατί η ελληνοσύνη κοιμάται χωρίς να κάνει την παρουσία της σε μυριάδες επιγόνους δεύτερης και τρίτης γενιάς και σε απογόνους μεικτών γάμων. Επιπλέον στις χώρες του πρώην Ανατολικού χώρου δεν είναι Απόδημος αλλά Γηγενής και απλώς μετακινείται από τους ανέμους των ιστορικών συγκυριών στον ευρύτατο πάντοτε Ανατολικό χώρο. Ούτε στη Δύση (Αμερική –Αυστραλία –Καναδά και άλλες χώρες) εξάλλου οι Γηγενείς που είναι σήμερα και η συντριπτική πλειοψηφία αισθάνονται Απόδημοι. Νιώθουν Γηγενείς –Αυτοφυείς και έτσι ενεργούν διατηρώντας μόνο την αίσθηση της καταγωγής, που σε άλλους η αίσθηση αυτή είναι ζωηρή και σε άλλους όσο περνά ο καιρός γίνεται πιο θαμπή. Συνεπώς είναι ελάχιστων η έννοια του Απόδημου και εμπεριέχεται στη μείζονα έννοια της Διασποράς. Αυτή η διάκριση είναι εξαιρετικής σημασίας γιατί αποσαφηνίζει το πλαίσιο των στόχων και τα μέσα προς επίτευξη των στόχων προς τους οποίους θα κινηθεί ή δεν θα κινηθεί το ΣΑΕ στα επόμενα βήματά του.

ΣΗΜΕΡΑ το ΣΑΕ αντιλήφθηκε προς μεγάλη του τιμή ότι όφειλε να αποδώσει τον οφειλόμενο σεβασμό στον αχανή Ελληνισμό της Διασποράς και ότι δεν έχει λόγο ύπαρξης και δεν μπορεί να επιβιώσει η «άλλη Ελλάδα» του εξωτερικού, αν δεν ξυπνήσει την Ελληνοσύνη στον Ελληνισμό που είναι διεσπαρμένος στα πέριξ της Οικουμένης. Οι Εβραίοι μέσα από μια πορεία αιώνων το έχουν καταφέρει. Και το έχουν καταφέρει γιατί ενώ είναι λάος της Διασποράς και αυτοί ποτέ δεν απευθύνονται σε Απόδημους. Ίσως η κριτική μου να είναι σκληρή αλλά αναβλύζει μόνο την ευλάβεια προς την Διασπορά μας με την οποία η γράφουσα από αυτή τη στήλη μοιράζεται μανάχα αγωνίες και αγωνίες επί μια Γενιά.

Το Κέντρο Πρόνοιας τίμησε τον Πατέρα στην παροικία

Για άλλη μια φορά το Κέντρο Πρόνοιας τής Ιεράς Αρχιεπισκοπής διοργάνωσε μεσημεριανό γεύμα για να τιμήσει τον Πατέρα στην παροικία, με μια άψογα οργανωμένη εκδήλωση από τον διευθυντή του κ. Σταύρο Μαγδαλόπουλο και συνεργάτες του. Χρέη τελετάρχη ετέλεσε η άοκνη συμπάροικος κα Δήμητρα Μιχοπούλου που στη σύντομη ομιλία της είπε ότι η Μητέρα και ο Πατέρας θα πρέπει να τιμώνται κάθε ημέρα του χρόνου. Στον πατέρα και τη μάνα που κατέ-

χουν την ύψιστη αποστολή στη γη. “Στον Έλληνα Πατέρα Μετανάστη που πραγματικά στην μεγάλη του πλειοψηφία είναι γνωστή η αφοσίωσή του στην Ελλάδα και στην Ομογένεια. Στην Πατρίδα και στην Ορθοδοξία. Γιατί ο Έλληνας πατέρας, πάνω και περισσότερο από σιδηρόπλοιο άλλα θα είναι παράδειγμα καλού, σεμνού και αφοσιωμένου οικογενειάρχη”, είπε η κα Μιχοπούλου και τελείωσε την ομιλία της με τα λόγια: “Σεβαστέ και αγαπημένε πατέρα, δέξου για ακόμη

μια φορά την βαθείά μας ευγνωμοσύνη και την ειλικρινή στοργή μας, μαζί με χίλιες ευχές για υγεία και χαρά και να δώσει ο καλός Θεός να σάς χαρούν οι οικογένειές σας για πολλά - πολλά ακόμη χρόνια”. Συγχαρητήρια στο Κέντρο Πρόνοιας και τον διευθυντή του κ. Μαγδαλόπουλο, την κα Μιχοπούλου και την κα Δέσποινα Λούκας που για πολλά χρόνια προσφέρει πολύτιμες υπηρεσίες σαν διευθύντρια τής χορωδίας τού Κέντρου Πρόνοιας.

Ορθίες από αριστερά η κα Γιούλα Κλαδά, η κα Δήμητρα Μιχοπούλου και η κα Κάθι Στογιάνοβιτς μέλος του συμβουλίου του Λυκείου Ελληνίδων με προσκεκλημένες συμπαροίκους στην εκδήλωση τού Κέντρου Πρόνοιας για τον Πατέρα στην παροικία.

Η κα Δέσποινα Λούκας με τη χορωδία τού Κέντρου Πρόνοιας πρόσφεραν το ψυχαγωγικό πρόγραμμα στην όμορφη εκδήλωση.